

శత

ఆళపుల్లింది
 వినురు పెడ్డింది
 హృదయ హృదీంది
 పింద రేసింది
 పంతుపండి రోజు లొస్తూయ.
 హృదయగ ఉందిరోజు లొస్తూయ.
 ఆళకో నాదిగుల
 హుసి పేణింది
 ఆళకో కా కము
 వాళ్ళు పేణింది
 ఆళచుండే రోజు లొస్తూయ
 హృదయగ ఉంది రోజు లొస్తూయ

హితవు —

శైవినీ కాహలేల
 కానివారు కోరనేల
 అశలేక ఉస్తువాని
 ఆనుభవిస్తుండామరా !

 గొప్పవా దినిపిండుకొన, నీ
 వెష్టుడు తలజెద్దుతోకుర
 గొప్పవారి లోలు కదప్పుకు
 నిప్పుతోదీ అదురా !

 న్యాయవృత్తిని చేపుకుండూ
 పోయగా ప్రత రారా !
 యేమియెరగని శీరణనముల
 నోరుకొండాదురా !

ବ୍ୟାପକ—

ఇంకా రంగ క్రంగ అష్టదేసి
 ! శాంగ-చేస్తున్నావురా !
 లోకమంతా నీపు వెల్లే
 మూకంని కలస్తావురా !

వదవక్కిర్పిన వాళ్ల
పార కాఁడ రుంటావు
శిష్యులలో చట్ట దెరి
సేవచేయా ఎంటావు,

1 రావు రష్టం చేసుచుటు
నుండి దిపుఱగా తీసుచుదు !
1 కారెక్కో ఉంచిపోల
దారి చూపుత నంటాపు.

1. మార్కెట్ లో వున్న
ప్రార్థిత శాఖలో తెల్పుశాదిరి
ప్రార్థిత శాఖలో తెల్పుశాదిరి
ప్రార్థిత శాఖలో తెల్పుశాదిరి

పీతి దూరుని వద్ది కింది
పోతులెందుకు చెప్పురా !
వారె చ్ఛ్యా ! ఏమిస్త్రావుఱ
పారు దొరికినారుడా !

పోనమంటు గిష్టువుంటు
మాటలాడ తోరుడా !
కిందిమార్కం శెండు ఫూబ
ఉండి లీర వలెనురా !

ప్రీంలో నహివముంటే
మాయలో ఎమిపోలారంటాపు.
పృష్ఠిచేసినపాడి దుర్
వద్దీ బ్లూ రాదురా !

ఒకరి కొకరు లోగంటే
సుఖముగా ప్రథలాలరా !
వళ్ళవంచి పొటుపడి, ప్రథలు
భెచ్చి బమ్మ వలెనురా !

దైన దేశి కొండగుహలో
దూరి రాక్కొన్నిరెదురా !
ముందు వెనుకలు దూర కెందులు
ఉందు లేస్తున్నావురా !

పొంపాయ్యె వానికేమి
దారి కనండు తుందిరా !
ఆగి చూచు పాటి అర్థం
లాగ కనండు తుందిరా !

దేవుడు లేనద్ది కొకటే
టో, చూచు మాట్లాదరా !
ప్ర్యక్షుమంజే నప్పుటూ నీ
పరిచాసిస్తుంటారు !

దేవు డెప్పుడు ఉన్న దానిని
పొండుచేయ మనదురా !
మంచిదెర్కు లాగుగా, యో
చించి ఇంచ పెంగాలరా !

ఎట్లు చండి దేఖుమంటే
ఎమిలాఫ శుంధిరా !
ఇంద్రు సూహ్యుతుందే, మర్మ
పెద్దు సులాశుగ దొరువురా !

అన్నారల్లా, విన్నారల్లా
అపరించ రాదురా !
ఒందీగా కాసేపు యోపన
ఉండే రిక్షె లేదురా !

ఎమిచేయలేక వార్సిన
ఎళ్ళపాదది రాదురా !
పెరమంతా పెతిక పెతిక
ఎంకట్టిన మూటురా !

కోరిక —

వార్షురా ! నా కొర్షురా !
పేరొర్షురా ! చ్యాల వార్షురా !
ఉన్న వాలగు రోలాలంది
ఉన్నగా పోలానురా !

పెట్టుమీద, పుట్టుమీద
ఫూత్సుమీద, పిందెమీద
ఆటుమీద వాల సీలా
కోకపలె సుండానురా

ఎపరినో : నే నిచచి కాచున
దేంకో : నా దేంరా :
కచ్చిసందులు లాంపెక్కు
అచ్చి నే పోలానురా !

బూవలత —

మంచి మాటను మరచిపోతము
లాంచెచూలో ఏంరి చేయము
మంచిఖాడి తుర్రుహడని
మంచుకోవేయి ! తమ్ముదు !

శూర్యముచుది ! ఏదు లాపరో !
పుద్దిలోక ప్రోపిడి గనిరని
ఎప్పి పీసం ల్రిప్పుకోం
ఉన్న తనమోయి ! తమ్ముదు !

పారుటన్ను ది వేచిరక్తం !
పుషుపు నీకి ! ధిదు లపుసీకి !
సీకిసం, లాకిసం
నింణాలోయి ! తమ్ముదు !

నిన్న జేరుతానులే — రూచులైడె

నన్న పాటుచేసితెను, నీ
శన్న లాశ్మేమిరా లైడె రీం
నిన్న మెన్ను నేకదా, నా
కన్నండు విప్పుమురా
మంచివేం : త్ర్యావేలో !
యించి చూపున్నా మురా !
మంచివానిని సంచిలో నే
సంచు లుంటున్నా మురా !

యాంచులంత తయమలేక
కంచు ప్రమోనస్సుగా
మంచిదానిని లాలోగా, గ్లో
ఫించి పాటులానురా

పెట్టుంట్నీ పుట్టుంట్నీ
కాట్టి సాపు దేశారా
సాగరేసి, ప్రెతప్రెతీ
అగి కాచ్చున్నా మురా !

పాయ పంచాల తెచ్చి
పాయము చేశాము !
శాలిందా వినుము దానే
ఉఁస పోయ లోకురా

శాంతిస్తే, వెలిటీ, కురి
పెంతిస్తే కాయిలీ,
శాల పూరమైన రా
శందాల వేపున్నా మురా !
ఎన్ను ఎత్త లేసినా
సన్ను చుచ్చేయ రిపురే !
ఉన్న వాలగు రోలా యంది
నిప్పు లేకు లాసులే !

వల్లటూరు — తెలుగుపడ్డ లైట్

వల్లటూరి శీవనమే
ఉన్న వోయలా
తెల్ల వారంగానే
పుట్టిక్కు ఉచ్చుతాగీ
పుట్టం కమ్మెక్కుమండే
పెళ్ళుట్టు నెర్లినెట్టే
పాంచులలో లిరుగుతుండే

॥ పరె ॥

ఎళ్ళని ఎందరిక్క
ఒక్కెం మళ్ళీసుకుండు
“అత్త ! దున్న కదలద” సే
మళ్ళువాని నడిగితూదు

॥ పరె ॥

కొరికాను రాదలేరి
తోకలోని మళ్ళుకండా
తోదినీరు బోయుతుండే
తోంచులి నడిగితూదు

॥ పరె ॥

గొంగడి యజూన కప్పి
కొంకిక్కు చేరణదీ
గొంక్కెమంద ఉండాసే
గొంక్కువాని నడిగితూదు

॥ పరె ॥

పశ్చని చేసుగుండ
వచ్చేరి పైరుగాలీలో
నిస్సింటగ రూర్పుండే
స్వేచ్ఛా శీవనమేరా

॥ పరె ॥

వంటిగ రాతిరెల్ల — పాచిలు

వంటకొబువలు పొరు

వంటయొ సిలుచుంటయొ—

వంట వెంట తిరిగితూదు

॥ పరె ॥

పొద్దు కూరించాక
వీచములో వనిచేసి
గ్రోమో పెత్తుకుని
గొట్టను పుచ్చేసుకుంటూ

చల్లగారి పీసుంటే
పెల్లగాను యిల్ల తేరే

॥ పరె ॥

పేదన్నం గొంగుర
పెన్న హాన రయపుకొని
అస్సు పొలు పీసుకుని
“అట్ట అట్ట అట్ట” మనే

॥ పరె ॥

వందు విన్నె ఉలోన
పాతరమై పక్కెసి ఉండిన
పండుకుండైనే, ఉండిన
చ్చైండమైన మరచీను

॥ పరె ॥

అధికారి —

ప్రార్థించి గానులు
ప్రార్థించి గానులు
ప్రార్థించి గానులు

అంగరిషీద్ - శాసన
ఆధారిసే దెలాయించే
అధికారికరున్నాడో ? రేపో
ప్రమందని
కరించున్నాడో ? రేపో ?

అందే . ఈ పొరాలెంటి
పీరీతి నాకా నాకరు
కోసిస్తూ, కాక్కోస్తూ
పంచెత్త గుణ్ణాలుగ
పదుగెత్తున్నారు

మందువెనుక లంఱ చూశరు
ఈ పుసు శెందుంటో విభాగింపరు,

ఇం "ప్రార్థించు"

పడిపోరుండా - ఇంటి
ప్రాయ కిగెల్లు ఇంది
సహించి పాటిక రున్నాడో ? రేపో ?
అధికారున్నాడో ? రేపో ?

దేవుడు —

ప్రార్థించి గానులు
ప్రార్థించి గానులు

ఉన్నాదో ? రేపో
దేవ ఉన్నాడో ? రేపో
సిపు - కాచ్చించ వేంరా !
ఉన్న మూడ్నా ఇంపు
ఇన్నగ ఇంతాలూ !

ఉన్న దంటూ కాంపరు
లేదు లేవని కాంపరు
రమ్మ చంటూ ఐంతు
లగలేసు కుంపారు

ఉన్న దంటే రూపమ్మన్నామంటే చాల
లేదంటే రాజమంటెంటే చాల
ఉన్న దు లేదు వేది
ఉపయులు గాన్ రీపండి

ఉన్న దంటూ - ఇసి
స్తున్న దంటూ - మనకే
మూడ్నా దంటూ - ఇంపు
అన్ని దీకి ఇరడే
అధారమని - వేత
మన్న శక్తి కాస్త
సున్న చేపుకోసిం

కనరగిన వెన్నా మన కస్తుం కగపతులైన్
వినగిన వెన్నా మన పీసుం కినుదులైన్
ఇనరగిన వెన్నా మన దాపున కనులులైన్

కని చిని, తిని, పంయగాను
మనలిక, సుఖము గనలేక

కుమారు — యిప్పుదు

పనిలేని వారసలో
పూరై పొచంగ నేం
దేవుడు —

ఉన్నాడో లేరో కానీ
ఉన్నారు - మానవులు
ఉన్నారు - రల్లిరంగ్రులు
ఉన్నారు - ఆయిళ్లు
ఉన్నారు - అన్నదశ్యులు
ఉన్నారు తెం వదలి
మన్న బొమ్మ కొలవేలి
దేవుడు —

ఉన్నాదో ? రేడో ? కానీ
ఉన్నాయ, వృష్టికారు

ఉన్నాయ, మెడివారు

ఉన్నాయ ; నదుల పొరు

ఉన్నాయ - పంటాలు

ఉన్నాయ - శూలశూయి

ఉన్నాయ — ముండులు

కన్నుల కరువులీర

రాంచి ముఖ మందలీక

దన్నది ఆశము - ఏడులి

టున్నది - అంఱాఫి తున్ను

ఉన్నాయ ఆలులు, ప్రవహి

స్తున్నది పున్నమి వెన్నెం

యిన్నిగాంచి సంతోషపు

తన్నయత్వ మంచలీక -

ఆంద్రమున దీఱిము

సుందరు శీ మానవులు

ఆంద్రమున కలిసి . పంఱగ

ఉండి మమకాని మనవలి.

కూలి —

— రైడెండులు

మాండొరల ఫైర్లోలు
కూలి దొరికింది
కండల కరిగెట్లు, కాయ
కష్టం చేశాడు.

ఇంజను కాబాడు, - దూడి
పింఙను శేశాడు
షట్లు నేశాడు, పెద్దులు
పెద్దులు ఎగుషికి శేశాడు.

ఆరణాల - రోజుకి కూలి
ఆన్నానీకి సరిపోయింది
అర్థిలయిపు సీరిశలోని, కా
పురమంచుండివెను,

దేశుడు యార్పిన, యచ్చునమంలా
కొరలకు దారచిచాడు

పుష్టాప్యంలో అడుక్కుపొందు
పీటిని ఏట్లు, గండంలు

కడ్డకోసు సుదరిడు : గోర్రు
పెట్లు తున్నాడు

కప్పకోసు దుబ్బెద లెడు

నిప్పురగ్గర చరుతున్నారు
వంట్లో శక్కి సేందరించి

కంట్లో దృష్టి లగ్గింది
యంట్లో ఏట్లల క్యెదుపు, కేసే

దెంటే కనిదలీడు,
రారశుషిని, ఏరుకోట్ల ఇను

లీలానె ఘ్రంతు తున్నారు.
పాగరికత మన కొర్చిందంది

నవ్వొస్తుంది నారు.

అనుపత్రి మంచంలో
అనుకునే పదుకున్నా —
అంశ ధాగానే ఉండి లాకంలో !
.....

సూర్యు చుచ్చబయంళాదు
చుట్టూ తిరిగాస్తాదు
మంచమామను చూరి
చెంతుకున దూగుంటారు

॥ ४०५ ॥

మొటాదు వెళ్లబాయ
మేఘాల కమ్మినాయ
రాష్ట్రాంశులోనే
గ్రామపోసు పోదుతుండి

॥ ४०६ ॥

అనంతంగా పోయా
ఆసూ - ఇంధ తియుగాదు
కష్టాలేంలో వారికి
భూమకమేరాపు —

॥ ४०७ ॥

నేనున్నా ! ఏకున్నా !
భావేషి అగుంధా
పరిగెర్తే ప్రపంచంలో
నేపుట్టేనేం —

॥ ४०८ ॥

(పుట్టవేం అని ప్రాతమి , సం)

కృంచునై రాత్రాకశుందిను
కోనసిమలోను
దయ దాసిణ్యం దేశ ప్రమాణను
శోభుండె నశను.

కష్టార్థము ప్రమాణది లాను
శాశ్వతము
భనము కూడ పెళు తుంపే, తను
పునము కొనుచుండుండెను

కచుపుకు తిండి కష్టము జ్ఞాను
కశ్వై పోయెను
ప్రమాణమంచ మాముచుండిరి
ప్రాణార్త విగప్పై

సమర్ప తీర గార్యముందు
చాలమంది ప్రాణమ
చేపలవద్ది-వాయిని అమ్మి
శేఖర్తుండేవారు

చేపలవారు రామిగాడు
శోషం దయగం పాడు
అనుల కష్టముల వినికిన్నిరు
ఎం ఎం రాస్తేవాడు.

శక్తార్థకు సముద్రమందు
పంచేయంగానే
ఎంతో అశ్వర్యము కలిగిను, వం
ఎంతకు కదలదు ఇర్వై

ఇవుల కష్టంతో బయటు లాగెను లై
ఇరువైన ఆ పంచ
ఉక్కె ఉక్కె పెద్దచెప్పి
పెట్టు ఉడెను పంచు !

ఓంకోప్పు రే యంకొప్ప కుండ

'సరుకుకు ! సికుకు సరుకును
విచిలిపెట్టునెను.
మిశును విశువును విషు అమ్మున
కథవు నిండునెను !

ఓంకోప్పు కుండ
కాపంసీన ఏనమిచ్చెరసీక
కాపుచుచు సన్నెనెను
సమ్మును, సమ్మును, సమ్మును అమువు
ఓంకోప్పు నమ్మును లిపుకు అకుడు !

పరపర పోయ్యును సమ్మద్రమండు
శేపరాల గెంటి !
ఇరువైన ముల్యం మూరును
సహసక తెల్పిచ్చింటి !

ఇంచీకి పోయి విప్పిరూసుకో
ఇంచీలోని దేంటో ?
అయిపోయన పన్నుచ్చి అయికే
మళ్ళీ ఇచ్చెదనచెపు.

ఇంచీకి పోయి విప్పిరూభుకొని
పొంగి పోయెనపడు
సించి పంచులో శార్యాపీటు
ఇంచీకి పోయగపారు.

! లాంటి కెంటి లాంటి ! లాంటి
రామిగాడి ముల్యంమూడును
రాజుపుఱు గానిరి
రాజుకు చెప్పిరి రామిగాడి సిరి
రోణ రోణి పెరిగింది !

రామిగ సీకి ముల్యము లిల్పిన
శేపుకెరు రాచెప్పు !
తెచ్చుచాయిని లాముంచుంచు
లేకుంటే నరిచెరును !

రామిగాడికి ఏమిలోరక
ఏనుస్తించేకి పోయాలు
శేపరాలు ఎప్ప వెళ్లును
సమ్మద్ర శీరముకు

శయపరకోయి సహసీను
శారపరకు మోయి !
మళ్ళీ ఇచ్చుమూరెచ్చెదను
రాజుచ్చయ్య వెళ్లు

ధారితా దీన్ని విప్పిచురువు
రామ్మారుకె సీరాగా—
రాజు ముందరే, మూడుచెప్పు, నా
మూరు మరుపకచెను

రామిగాడిసిరి రాజుదోచెనని
ప్రశంశా ఆనిరి
'మంలి పలైందని' కుత్త వెధవలా,
రాజుచీరు ఉనిరి.

రా ! రా ! వేగం ! కే ! కే ! వేగం !
రాజు కా పిండ
క్షాత్రముందరె మూర్ఖవిప్పెను
రామిగాదు వజువుచును.

పాల్ ! పాల్ ! ఈయనీ కొడ్దెను
పాశులు ! ఇక్కెలు, లేత్త,
శాఖలు పుష్టికు కరచి దంపిను
ప్రమాణందరు 'సే' యనగ !

రామిగాడు ఆ రాజును వంపెను
ప్రభల చేమం కోరి
కై ! కై ! అంటూ రామిగాడిని
రాజును చేసరి వఱలు.

ప్రసం మేమం కొరని ప్రశ్నలు
నిటిని వీయాడు
ప్రశ్నలుచేమం కొరిన ప్రజలే
ప్రధానులు అత్యారు—

ప్రభోదం !

o! వ్యాపక వ్యాపక
ప్రమాదం వ్యాపక

పోదరులూరు షక్ డాయి !

ముఖ్యమని

కందరు ఏకవుకంచి !

సంర్పించా లనకండి
 సొమరి పోతులు కారండి
 కర్కె నీరులై —
 బాగ్గ కారులై —
 ఇరయివ మృతయొన్
 ఇనులరు లేవని
 నీరముగ నమ్మిండి
 థీరమూరు కె నదపండి

మూడు కన రండి
ఏలక్కి
ముచ్చుట లనకండి
సర్వకాంపూ చిరంభిషిష్టై
సంపుమ నిలయంయందండి

భరతనారి !

లేవమ్మా ! భరతనారి
లేవమ్మా !
శాఖ, కిరి నియమం
భారతంగాదిలి - ఈ మాటలా
రంబోయక ఇక లేవమ్మా ! " లేవమ్మా "
సూతికి ముక్కుకి చేతికి
కోపిలాగ ఇంగారం - పీసి
పొక్కచుమ్మా - వాళి
పొరాంకు పొయిమియ్య
అశయ, ఆవండాయ, అలోచన
ఉషయాయ ఆందరి తుండుచె
సముద్ర శ్రీ పుణుపుల
సముద్రాన్ని ఈ డారి " లేవమ్మా "
తెరచాటున కూర్చుంటే,
రంబు మా మగవారికి - మన
భరత మాక సేవచేయ !
ధర ఎప్పురు దున్నాయ
మర లాప్పురు ప్రిప్పులారు
అంతే ముందులే కూర్చుని
ఆర్థు దావరేస్తురు : " లేవమ్మా "
సీ బుద్ది ఇంపాండ రెండి రెండి
సీ చేతి కంఠ
వృదాగా పోనివ్వరు
మానవ శాఖికి
మన మాఫారం - మయుషు
మన గాంధి సిద్ధాంతం
వృషంచంలే యుద్ధాంతం. " లేవమ్మా "

ఏలోర్నెన్నుక్కంటి పోదమిక ! ఉద్ఘారి

ఎండుకొచ్చిన గౌరవములంది
పొరుగు వారఱ పైకి పోలారు
ఆడుగున మనమి అధమమ్మాతుంది

కుయ్యో ! మొల్రో ! గోంపెల్లో
శాసింత్రైనా లాభముండ దిక ! " సోదరులారా "

అంతము లేదండి - స్వస్తికి
ఆపియు లేదండి !
ఎంతరాజమైనా ఇగమిటు
ఏకరీతియే వండి

సంతోషమలో, చూపుపుట్టురాయ
సోంతమూగా మన సొత్తులనుకొని

చింతమాశ్రీ ఏసుమంరలేక, ని
రంతరము ధీమంతుల వరె
ఓ సోదరులారా ఇక కండి !
మనమి
కండరు ఏకము కండి !

೬೮೪ —

ఎందుకీ గోలుమాలు, మన
 మందరం సోదరుం—
 ఎవరో చెల్లింది వేదం
 నీకు పోసెది స్వాలాదం
 మానిచీరేసే ఈ ఈగం
 మన కందరికి సాధాగ్యం. || ఎందుకీ ||
 అగ్గిపుల్ల కొట్టిన దొర
 ఎగ్గిలో పొరిపోయెం
 సీగు ప్రద్ర పొపొత్తీ
 చిక్కించా మంటలోన || ఎందుకీ ||
 లోచుకు పోయన దొంగల
 రొరల్లుగ తియగులారు
 కాపలావాతు కొరికె
 శాస్త్రసేయలు దెబ్బరు || ఎందుకీ ||
 అచూయరుల దునడస్తుం
 మన సరఫరాలకు కళ్ళం
 ప్రయోజనం లేనిది స్వస్తుం
 ఎందుకీ మని మదరశ్శం
 మన మందరం థారతీయుం
 ఆందరి భర్మం హిందూర్భర్మం
 శాంతి అపొంసులు మూలయర్మం
 కలసి పెలిసి ఉండం ! ఉండం !
 || ఎందుకీ ||

మనకారం పాచెది సహనం
 మనమెక్కింది శాంతిఖాచనం
 ఈ ద్వేషపొలుచ్చాలి వాళనం
 కలసి పెంసి ఉండటం శాచనం || ఎందుకీ ||

నీవు లేకుంటే ! అ డోడ్రో ద్రోషు

నీషు లేకుండి ప్రాణు
 విసుగని పిస్తుంది
 రో దాదర యంధాంస్తు తొంగి
 పోవాలని పిస్తుంది

గదవి పోయే క్రితు
శ్రావణి కాప్తంచి
గదియరం వైషణవున్న
ఎన్న కీంచ ఎవరాటుంది
ఏవిష్ణు ఉండి.

మన సక్కడి కొస్తూ నంటుంది
తఱమ వెళ్లవచ్చి ఉంకార్యించంది.

పోయిన వాచిని తలచుకొని

'వారి' బాగుబేయ వారి ద్వస్తూ
బిగగ

ఏని వాని ఎందుకోయ మో !
వారి చెట్టుకోయ వదులుకో అశా
ఓన కరుండే నీట దిక్కు సూరీ !

రదవరీదు మరల జాస్తుల్లిలు ఎదిలోన
కరముగాదు నేర్చు తన్ని వాపు
లోన మర్కు మయగలేని వాల్పైని
ఎందుకాళ వల్లుకుండు సూరీ !

పెద్ద పెద్ద వాళ్ల పెట్టారు పొళ్లకీర్
బ్లూలేని వారి ఆర్కోల్స్
వద్దు వారి, తెఱ్పుకోయదీ ఇక్కెన
మిల్లు నీటి శ్లో వద్దు సూరీ !

వాది వాది యనెడి అశన విదనాది
రాని దాని రంపు మానవోయ !
పోయినల్లి వారి పోరిదనషుకుంటూ
పోయగాను ఉంచవోయ ! సూరీ !

విశ్వం —

ఎన్ని వాళ్లు ఇగుమ తుట్టెనా
ఎవ్వు డెరుగత తమ్ముదు !
ఎంతమంది మనుషులొర్చి
వెళ్లపోయరో తమ్ముదు !
అగుండా ఏమిలో ఇది
సాగి పోతున్నదిరా !
టీని సంగతి ఏమిలో, కూ
ర్చుని అలో రింతము !
ఆమాహాళ్లురాత్రి, రావోయ
అయి కయ్యటకి తమ్ముదు !
మయవుమీర పడుకొని, అయి
ప్రెకి భూదర తమ్ముదు !

రథరథ మెరిసేయెం ర
తనలాపిక గ్రూపాలమ్ముదు !
సీరిలంగు కింపాసీపై
సమ్మరిలికో తమ్ముదు !
రచిపోయన తుఱ్యులందెరి
చేరి రంటు తమ్ముదు !
పాచ్చురగ్గులు వారికుంచే
పోరాలంటూ తమ్ముదు !
అమ్మ చెప్పిన మాటలింపా
సమ్మ జాంపా తమ్ముదు !
అప్పికూడా సూర్యువందే
అగిమద్దలి తమ్ముదు !
కోద కోద మైచూరం
ధాది, యున్నది తమ్ముదు
ధాది లాగరెక ఎండశు
ఇదిసిపోరాం తమ్ముదు !

దేముదనుకొని ప్రమీక్రూ తుండూర్
 దీన ఉనుఱు రమ్ముదు !
 ఓంచి అది రాబాలవంహార్
 బాబు రెందరూ రమ్ముదు !
 అంతో, ఇంతో, దెవ్ముకాంగి
 యింతపెద్దది తమ్ముదు !
 ఎంత వేడో చప్పులేకు
 ఎప్పురింగా తమ్ముదు !
 అగ్గి కుద్దులు లొన్ని నాక్కులు
 అరి పోవా తమ్ముదు !
 వద్దీపూటులు రావు మన భూ
 మల్లుదేవియు ! తమ్ముదు !
 శాశ్వతో తుంగి ప్రతియో
 దోకి పోయె ఉప్పుదు
 బమ్ము మంటూ పైకిచచే
 పొంగు రెమిచే తమ్ముదు !
 అరిపోతే లోపంంచే
 అగ్గి ఏముతు తమ్ముదు
 ఎక్కువో ఇంకాక్కు చోటికి యో
 వ్యోపోవా తమ్ముదు !
 అక్కుతుంచే గాయ లిన్ని తో
 కల ఇది ప్పద్దించురా
 ఉష్ణమ్ముచ్చి సప్పుచేగా
 కీళ్ల రంపు తమ్ముదు !
 గ్రిదు గ్రిదున తిరుగుశూ
 రల్లారు తంచే తమ్ముదు !
 నెఱ్యులాచని ఇంగిపీఘన
 సామ లిచ్చిం తమ్ముదు !

ఎన్నో రజముల నెఱ్యులాచిపు . — త్రైంబు
 రున్న వోయి తమ్ముదు !
 కొన్ని నాక్కులు లారమై త్యమ్మిలు
 మనకమ్ముంతు చూపట్టువోయి !
 కంపెద్ద విశ్వమున సఱ
 సంచె తొపిల తమ్ముదు !
 పగలూరాక్రి సూర్యుచుట్టు
 పదుగురిదూ తమ్ముదు !
 చరములింగ వీధ్యమట్టింగిల
 పరదుదేమో తమ్ముదు !
 శారపోతే పారితే, చని లుండు
 లేక పదుగుల తమ్ముదు !
 ఉక్కంపెద్ద లాయరా పీ
 లొరున కొమ్ముది మంచిరా !
 ఒకటికంచే ఉపరమందని ! — దింబింబు
 జకవకా పదుగెత్తురా !
 ఏంలోని వాదిలా, శని
 గాడు కూడా తమ్ముదు !
 లొంగరమువలి తిరుగులాడుర
 ఉంగరములో తమ్ముదు !
 లింగ్ లింగ్ లన తిరుగునది, మను
 గాయలోగా తమ్ముదు !
 ఒండలాం కొండల
 మంగార మిటులయే తమ్ముదు !
 చెట్లు పుట్టులు ఒండలుగాంచు
 లెట్లు పుట్టెర తమ్ముదు !
 సృష్టి విశ్వము దీనిమర్గము
 తెలుసుకోవోయి ! తమ్ముదు !

చదంవు

రన సంపదం గూర్చి,
ధారిద్రుషును పాపి,
ఘనమైన ల్లావల్స్యారి
ప్రశ్న రింజేట
 చదువె, నిఱమగు చదువురా !
మదివచి వేద్యకానరా !
నిఱపేదంను చూసి
కలిపోర్చేస్తేగుండె
శరగఁంధా నిచ్చె
పరమ పొచని ఏవ్యా
 అదియో నిఱమగు ఏవ్యారా !
మదివచి వేద్యకానరా !

ఏవిటిది — ?

శర్విన వాడికి గౌరచమంతో
ఇచ్చి కారెంచుతారు
ప్రాతికున్న వారిస్తిరిగురెంతో
పొత్తిగా విచారించ ఉన్నారు !
 పూడు, గుడ్ల లేక మనుషులు
మాఫి పోతున్నారు
రాయ, సున్నం లొసుర్కొచ్చి
 పేశులు కట్టిస్తున్నారు !
చదువు, సంధ్య లేక వీళులు
చెంపితున్నారు
ఇనులు పెట్టి సంఖం ఎండుతు
బాగు చేయతున్నారు ?

పరుగు భావాలు

శూర్య సంగతి సన్నెల్లి పొడుత్తంది
మిమామసితున త్యోతింక పెరుత్తంది
ఆశీలగ సను లాగి వేసాయ
శంక్షేరయ్యా ! వాసంగిత్తు కోతు.

మరములు వూయులు మనమెండురులు
పొము దార్చిన పేర్ రా
సతతు ఆలోరవ గలి గంచే
పెరటండపురా బాయి !

పీత పుండే పించో
క్రొంబిను లాచమెంచో
మనిషికి, మనిషికి ఉన్న
పరస్పర సంఘంథ పేంచో
 జ్ఞానము కలిగున్న వాటి
పూనపురోయా !

అణుల పూపులు
అండుకున్న కుల
అంచురు లకచ్చాలారు
ఎంచకాబినా
పంచిపోయిలా
ఎవరికి వారీలారు.

మంచి శాదంటారు... యోదాడె గొంపడె

శాదు శాదంటారు
మంచిపెళ్ళులు, నీర్మి తిగించి గ్రహణ
యంతలే కుంటారు లోపించినియి
కోతులను కుంటారని వ్యాపించి
నీరు భయం ఎండుకోయి కాను
సుంచి, పెళ్ళం రెల్ల
మనసే పాశ్చాత్యనీను.

*

త్రైవతు అశ్చం వస్తే వ్యాపించి ఉండి
తోసిప్పు పదవోయి !
ఎప్పటికై గమ్మం
రఘుక చేరాలసుకోయి !

*

దేశపుండున శాదంప్పీ
లొంగి పోవాలి
గుండిమీర వెయ్యావేసి
పండు కోవారి
పర్మిటూరి శాయరంకా
ఉడికి పోవాలి
రోక విషయాలప్పీ, వారి
రోనికొక్కారి.

*

శెలుగున పద్మాలను చదివిన మన
మనసున సంతస మొలకాలి
అందులో ఉండే ఆశ్చం పుఱువుగ
ఆందరి మనసున సాటారి.

కష్ట సుఖాలను అసుధిమించరా
కవిక్య మామై ప్రాయోయు
పత్ర డెరియని వైరిపొటులు ఎ
పత్ర ఆనందిస్తారు !

*

పండి పోయన ఆకులాలి
పదిపోతున్నాయ
నేంపొద రావిపోయ
గారిక కొట్టుకు పోతున్నాయ
పేద ప్రతిష్టల ప్రజందాన, నిల
పెట్టుకు పోవాలను కోయి
కాచు, పేరు లేని గ్రాతులు, సంఘ
ఖర మని శెలుగు కోయి !

*

పొపం శేసిన వాళ్ళకు అంగ రాయి
శయ ముంటుంబోయి... ఉండి
శయమంలేనే పొపం ఉండి ఉండి
ప్రశ్నావయసట్టోయి !
పొపం శేయట మేం
శయపదనేం +
శయమూ, గియనూలేక
అర్థతుకులు ఉండాలి.

*

ఉన్న దానికి గర్వ పడుతన్న తప్ప
 దనము ఇంద్రోన దారి కూర్చున్న తప్ప
 ఉన్న శక్తికి ఏందు ఆఱన్న తప్ప
 అన్న సంగతి మరిపోతన్న తప్ప
 —

విష్వవము —

దర్శిదాన్ని మేం భరించలేదిక
 దర్శిదాన్ని మేం సహించలేదిక
 సుఖీలేవనమున కందరకు యాది
 సమాన హత్కుంధి.

కొన్న ఒట్టుకు తగుచాకయన్న గాప్ప
 ఉన్న ధయ్యకు దానమిష్టన్న గాప్ప
 ఉన్న తెలివికి ఉపయోగమున్న గాప్ప
 అన్న సంగతి మరచి పోషన్న గాప్ప
 —

ఉన్న వెంటల్లి ఉన్న వెంటల్లి
 ఉన్న ఆశుల పెట్టుకు గ్రంథుకులు ఉంటే
 | వానిసువై పోలావోయి
 చేసిన చని కథ్యమూగా చేసి
 చేతులు ముదిచి కూర్చోవోయి
 చేసిన కష్టం ఫలించలేదని
 విచార దెందురు కేయాలి ఉండి
 నఘం — విపలం అనేవించుట
 అనలే మరచి పోహారి. కొండించుట
 —

రహించేదో శేరిపోయే
 ప్రాణమంచే ప్రీతియేలోయు
 దిల్చుంచా ప్రార్థిపోయే
 కీర్తి పోయ—

శారం ఉప్పు కరిపి తినేసి
 నీరుపొట్టుకు నీంపుకు ఉండే
 కట్ట మంచులు, ర్మాన్న పీచులు
 వట్ట గదగద వణుకుతుంటము

పెద్ద కడుపుకు పొలపుట్టపు
 తలికి ముద్దిగసీరు కొరకు
 శేతు శేతునుని పెద్దంరిస్తే
 కడుపు తరుక్కుని పోతుండి

తరుపు ఎండుకు ఎన్నా ఇంచా
 గుదికింరో మే మంచగంం
 ఎల్లా పిల్లలు ఇడికి పోచగా
 ఇల్లా, పుల్లా లిప్యగంం

భరించరాని దర్శిద్రమేందీ
 భారకదేశంరో,
 రాముదంటు, దేముదంటు
 నీముగా ఏర్పితేణారిమి

కవి హృదయం —

రెండు రాలాం పాట, ఇంగి
కుండా తనిపిస్తుంది—
నా హృదయశోష శీఖనయగుదు
వించే రాణిపిస్తుంది.

...

ఎన్నుచ ఆలోచించిస్తు !
ఏమీ లాభం కనండరు
ఎలాగొన్నింటి
ఏమైపిస్తుంది
నీకే !

పులాసిగా ప్రశ్నాం
లాం గదపుటబోహాం

...

ఆశాన ఉన్న ఉక్కాల
అస్త్రీయలా సింధుజలేపు ?
ఈ తెట్టుకు శ్వాసిన శ్వాచుల
అస్త్రీయలు ఎందుకుపుఁ ?
ముమ్ము ఈ అర్థాలోయాడ మనశు
శున్నమి రాత్రులు ఎందుకుపుఁ ?
ఆందరు మనమూడా ప్రమంబముందు
ఆందుకె అసంచంగా రేదు !

...

ప్రయాణం —

ఈ వచ్చ ఆస్త్రీయలై
నే నధమ్మన్నాను
అమరు ఇరఱ
ఎంత రామమండమ్మా !

ఈ దుషారికి నే తెందుకొన్నానీ !
ఒడలి నదరి లాం ముదకపదవరయ్య
ఏమ వేయగ లీరి ఘారుణ్ణాయ
ఏంచి వెక్కాలి ? ఏదూ ఈయి ?

శాందిర్యంలు లింగాలు
— లింగాలు
— లింగాలు
— లింగాలు

ఏ ప్రియాసుందర్! అఱుదు
ఎవరికి తెలుగు ?

శేషదీకి ?

మాచదీకి ?

ఇంటానేషదీకి ?

ఏ ప్రియాసుందర్! అఱుదు

శే ! శే ! శే !

సత్కరణాము ! శే ! ...

దోర్ దోర్ మండి మండుణు

శాఖికి చమున్నారు

విజ్ఞేళ్లుర్చై నూరి

కీర్తిం కీసుకు పోరున్నారు

కీర్తిం ఆర్థికేవే అన్న

సాత్క మంచురుండా అంటా ?

చేసిన పాపం ఏప్పుడైనా

పత్రుండుంది మనవెండ.

పశువలి తిట్టున సూచ్యైదు తెంచిం
బోతూ పరిగెల్లాదు

నూరుష దియ్యున శగ్గాడుడు కళకళ

లాయలు పశ్చున్నాడు.

ఇదేంది అదేంది అంటూ అరికి

అదీక ప్రసంగము లాదచుము

వింత్ర చెల్లాంప్పీ చూశ్శు

నింపుంటగ యామ ల్యితుకుదము.

ప్రీందలి కేంది రాంక గట్టువ
రంచే లోక మిర్చిపట్లు

కాకులు గ్ర్యాడ్లు గూళు క్లోర్లు

రాఘవ ముండుందేవి.

గూర్చించుకు చూచింది

పరచకు కొట్టుకు పోయింది

పీట్లు నాయగు ప్రెంచుచియొక

పెట్టుకు చేరాయి.

స్వాగ మనేకి, సరకునేది

పశ్చాం తరచామంచే

సంపుం కోసం చేందేందో

చూచుండు ప్రీత్యుంచే

లోకం కోసం ప్రాసించేందో

మాపమండు ప్రీత్యుంచే

చూపుచికి నా కేముంది

కీర్తిక మయిచీరూ ఉంది

ఒఱూ పేరు లేనించు

పేరు వ్రీతిష్టులు గంభీరు

పేరు వ్రీతిష్టులు గన్న వ్రీముణులు

ఫలీకై పోతుండురు

మంచి - తెర్డ; కొంచెం - గాప్పా;

ఎంది ఏపరు నిరయించుతారు

పారు పీరు కలిసే - కాంగ్రె

పాహంలో పచిపోలారు.

గారి వానలు ఈ స్వాంత్ర్యాన్ని
 దూకంపోయి చెప్పున్నేనీ
 ఎంరగాడ్చులు విషయాలు ఉన్నేనీ
 ముసురు వానలు కుర్చుండ్రొన్నీ
 కంటిన్ని అసందర్భాయాన్ని
 ఇన్ని ఆటంబారోత్తర్నా
 అపారాచేం తర్గెండ్రా
 ఒగత్తు పొగక అగించా ?

...
 మశములు మాయలు మనమెందువరా
 మశము దార్శనపేర్లరా !
 సతరము ఆలోచన గలిగండి
 వెళుండవురా భాయా !

...
 తారుపు దివ్యాన కొండలగుండా
 సూర్యుడు కచిపిస్తున్నాడు
 ప్రపంచమంలా ఇంగారంతే
 శూర శాసినట్టుంది.
 పదమదే దివ్యాన చండ్రుడుగారి
 పచిపోతున్నాడు
 ఎంరపారిలైనా లైలై పోయిందంటే
 ఇంతేకదా అవిపిస్తుంది.

FREE -

To Day from college I am free

Let me say how it all came to be
The village school you know !

is always free ;
My neighbour taught me
English free ;

At high school the district
board made me free ;

Intermediate was due to one
Christian missionary ;

B. A. at Vizianagram —

Lodging, boarding, everything free;

To Banaras sent me

'Perla zamindarini'

The generous B. H. U. made me half-free

(In...1939)

జండా !

అండాను మరువకోయి !

ఓన్ని !

సీ గుండెలో దాచుకోవోయి !

నిండారు శేషులో

నింగిలై లెగరేసి

పంగి చేయలు మాడ్చు

వందనము చేయుమోయి

॥ జండా ॥

నీ దేశమేళీనా

నీ వేశమేళీనా

నీ పండు పరికీలా

నీ రుఱలు రలికీలా

॥ జండా ॥

కంధాంతరములో

శ్యామి విశ్యామతలకు

ఆంద ఈ కంధాయి

ఆగును సోదరులూ !

కంధాను మరువకోయి

ఓన్ని

సీ గుండెలో దాచుకోవోయి !

శ్యామి దుడ్డెలుడూడా

హొండయడి

గడవి పోయిన ఆంధ్రీ పొరుష

గాధలస్త్ని తలచుకుంటూ

కదలి రండోయి - పట్టుము

పదల కండోయి !

[08]

ఈ

కూసులపేరు, మెళ్ళీ
వేసుకుంపే

నీచోకు మరి కాయలేను
పుటుపుడుత న్నెల్లునా
పుటుపుడు - వ్యాపాటుల్లురాణి
వ్యాపాటుల్లురాణి

—